

SUPLEMENT
PËR ARSIMIN
E LARTË

UNIVERSITAS

TCT
Si lind një kolegji
teknologjie

ANGJELOS LAMÇAJ
Ekselenti i Diplomës
Profesionale në TCT

LAERT DURAJ

KPT- TCT, lëvizja drejt së ardhmes

Dhjetë vjet më parë vendosi të hapë një kolegji profesional, duke shndërruar ëndrrën e tij në realitet. Themeluesi Laert Duraj tregon sfidat, momentet e pasigurisë dhe gëzimin që vjen kur një vizion bëhet i prekshëm dhe ndihmon të rinjtë të ndërtojnë të ardhmen e tyre.

TIRANA COLEGE OF TECHNOLOGY

Si lind një kolegji teknologjie

Me katër programe bachelor dhe 8 profesionale, staf të shtuar, standarde dhe ambicie të reja.

Tirana College of Technology nis rrugëtimin e dekadës së dytë, mbi një trashëgimi të qëndrueshme si IAL i parë në Shqipëri që iu dedikua plotësisht Diplomave Profesionale.

Një dekadë pas hapjes së dyerve, Kolegji Profesional i Tiranës ka hedhur një hap të rëndësishëm për të ardhmen e këtij institucioni të arsimit të lartë në Shqipëri. Me urdhër të Ministrisë së Arsimit dhe

Sportit është vendosur riorganizimi i Kolegjit të Lartë Profesional në Kolegj Universitar, i cili do të mbajë emrin Tirana College of Technology (TCT).

Urdhri Nr.266, i datës 19 qershor 2025, iu është dërguar institucioneve përkatëse për njohjen e institucionit

më të ri të arsimit të lartë shqiptar, i cili vjen me një ofertë të pasuruar akademike për të gjithë studentët që duan të formohen në drejtim të inxhinierive kompjuterike dhe industriale.

Kalimi në kolegji universitar vjen në kushtet kur KPT është në konsolidimin e një dekade veprimtarie në fushën e arsimit të lartë profesional në vendin tonë, me përvojë dhe rrjetëzim në projekte të ndryshme ndërkom-bëtare, me kapacitete të bollshme burimore në dispozicion, më një infrastrukturë moderne, pra në kohën e duhur për të zgjeruar dhe përmirësuar ofertën akademike aktuale, edhe me programe bachelor.

“TCT nuk po ndërtohet nga zero, por mbi bazën e KPT-së. Ka një bazë të fortë, e cila është siguri për kalimin në një hap më të lartë të formimit profesional, siç janë diplomat Bachelor”, shprehet rektori Prof. Dr. Ing. Andonaj Lamani.

Me riorganizimin në kolegji universitar, Tirana College of Technology do të përbëhet nga dy fakultete: Fakulteti i Inxhinierisë Kompjuterike dhe Fakulteti i Inxhinierisë Industriale dhe Civile. Fakulteti i Inxhinierisë Komp-

juterike ka në organigramën e vet dy departamente dhe një qendër kërkimi: Departamenti i Informatikës së Aplikuar; Departamenti i Teknologjisë së Informacionit dhe Komunikimit; Qendra për Kërkim, Inovacion dhe Zhvillim në Teknologji Informacioni.

E njëjta strukturë do të jetë edhe për fakultetin tjetër, atë të Inxhinierisë Industriale dhe Civile, i cili do të ketë Departamentin e Inxhinierisë Civile, Departamentin e Inxhinierisë Industriale dhe Qendrën për Kërkim, Inovacion dhe Zhvillim në Inxhinieri Industriale dhe Civile.

Pse TCT dhe pse tani?

Sot po jetohej në një epokë të jashtëzakonshme të inovacionit dhe zhvillimit teknologjik, një periudhë që ka përfshirë në mënyrë thelbësore çdo aspekt të jetës, jo vetëm atë të prodhimit dhe të krijimit, por ka ridimensionuar mënyrën e të menduarit dhe të jetuarit. Në epokën e Industrisë 4.0, digjitalizimi është bërë gur themeli i konkurrueshmërisë dhe efikasitetit në ndërmarrjet industriale, e për rrjedhojë edhe teknologjitë janë bërë digjitale. Tashmë prodhimi tradicional po kombino-

het me teknologjitë digjitale, duke sjellë efikasitet të lartë në prodhueshmëri, optimizimin e plotë përmes AI, kryerjen e proceseve të komplikuar përmes robotikës etj.

Në këtë peizazh global që ndryshon dita ditës, askush nuk e ka luksin për të qëndruar indiferent. Përshtatja dhe integrimi nuk është thjesht një zgjedhje, është domosdoshmëri.

Me gjithë përmirësimet, Shqipëria renditet ulët në treguesit e inovacionit siç është Indeksi Global i Inovacionit. Raporti i këtij indeksi për vitin 2024 e vë Shqipërinë në vendin e 84 ndër 133 ekonomitë e përfshira në studim. Kjo do të thotë, se përvetësimi i këtyre teknologjive dhe strategjive të reja është i domosdoshëm

për të rritur qëndrueshmërinë dhe për të përparuar drejt një të ardhmeje industriale më inovative dhe të fuqishme. Në këtë kuptim, përveç mbështetjes së qeverisë dhe organeve të tjera zyrtare apo të industrisë, një rol të rëndësishëm kanë universitetet në formimin e kapaciteteve intelektuale e njerëzore që ndërtojnë mendësinë e re dhe përvetësojnë njohuritë e nevojshme për të jetuar në Industria 4.0.

Hapja e 4 programeve bachelor në TCT, me fokus kryesor teknologjitë e reja, sjell shumë avantazhe dhe rrit potencialin për zhvillim të vazhdueshëm në këtë fushë të rëndësishme për shoqërinë dhe ekonominë shqiptare. Ky është një hap pozitiv drejt modernizimit, rritjes së cilësisë dhe përmirësimit të sistemit arsimor në vend.

Theksi kryesor i programeve është aplikimi i njohurive shkencore në zgjidhjen e problemeve reale, çka sjell inovacion dhe adreson sfida praktike në industri të ndryshme dhe për më tepër adreson një nevojë reale që ka tregu i punës dhe dinamika e tij për një forcë pune të aftë dhe profesioniste.

Janë 4 programe të reja 3-vjeçare të licencuara nga Ministria e Arsimit dhe Sportit, në disa prej fushave më të rëndësishme të tregut të sotëm global, i cili po jeton në Revolucionin e Katërt Industrial, apo siç njihet ndryshe Industria 4.0. Programet e reja: Inxhinieri Mekanike, Inxhinieri Civile, Inxhinieri Elektronike dhe Inxhinieri Software, do t'iu krijojnë mundësinë të rinjve shqiptarë që të gjejnë vendin e tyre në tregun e punës, një treg që ndryshon me shpejtësi dhe orientohet nga teknologjitë në zhvillim

“Sfida jonë e përbashkët si Tirana College of Technology është të punojmë së bashku që teknologjia të bëhet një forcë pozitive dhe transformuese në jetën tonë, në ekonominë dhe zhvillimin e vendit. Është privilegj për mua të jem pjesë e një ekipi që buron nga bota akademike dhe që është i lidhur ngushtësisht me teknologjinë dhe risitë që ajo ka sjellë ndër vite në vendin tonë”, shprehet prof. Lamani.

Përveç Diplomave Profesionale dhe Dipolmave Bachelor, Tirana College of Technology synon të ofrojë edhe cikle studimi më të shkurtra dhe kurse të specilizuara 1-vjeçare ose disa mujorshe, në disa prej fushave që kërkojnë profesionistë me njohuri bazë në sektorin ku operojnë.

Bilanci i një dekade KPT

Ky rrugëtim i ri i Tirana College of Technology ndërtohet mbi bazat e forta të hedhura prej një dekade nga Kolegji Profesional i Tiranës, i cili i ka ofruar arsimin të lartë disa prej programeve 2-vjeçare më të kërkuara në

tregun e punës. Kur nisi rrugëtimin më 2015-ën, kolegji ishte risi për terrenin shqiptar, duke përmbushur nevojën për zbatues dhe teknikë të lartë.

“Që në krye të herës ne u morëm me programet e studimit dhe kurrikulat e lëndëve, që të ishin në nivelin e duhur, qoftë në nivelin teorik qoftë në nivelin praktik. Ia nënshtruar gjykimin specialistëve të fushës, por morën pjesë edhe nga biznesi, duke marrë parasysh edhe kërkesat e tyre në hartimin e kurrikulave”, tregon rektori i parë i dekadës së parë të KPT-së, Prof. Dr. Lu-an Karçanaj.

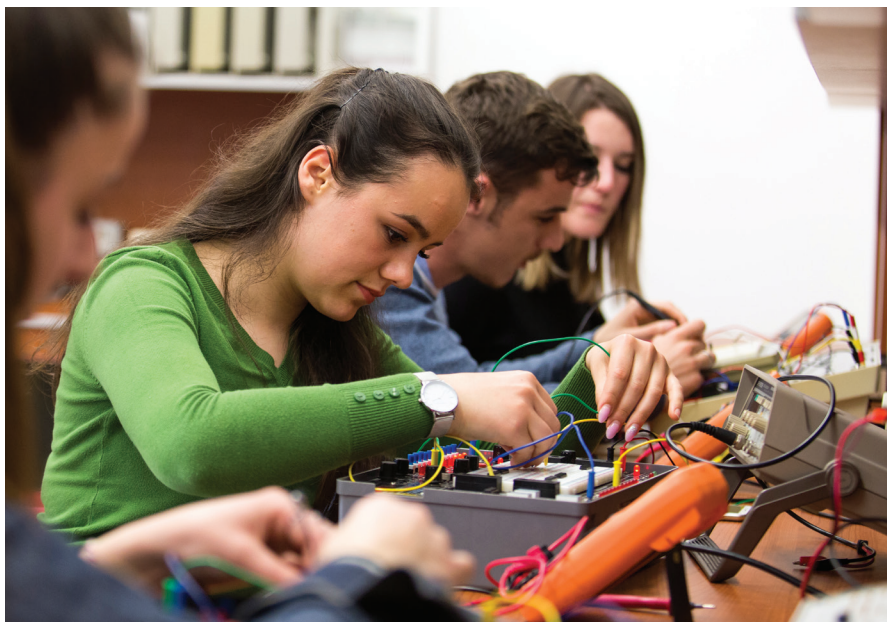
Në 10 vite, Kolegji Profesional i Tiranës ka regjistruar 1514 studentë dhe ka diplomuar 1120, në dhjetë programet e studimit: Elektronikë; Database dhe Web Design; Teknologji e Instalimeve elektrike; Administrim Zyre; Elektro-mekanikë; Teknologji Automjetesh; Teknologji Ajrimi dhe Kondicionimi; Gjeodezi; Teknologji Ndërtimi. Këta të diplomuar kanë zënë tashmë vendin e tyre në tregun e punës, si profesionistë dhe asete të çmuara për ekonominë dhe vendin tonë. Pavarësisht, se kolegji nuk ka kriter regjistrimi mesataren, ndër vite ai ka pasur mjaft studentë të mirë me mesatare mbi 8-të nga gjimnazi.

KPT regjistron mjaft rekorde pozitive në dekadën e tij të parë, sa i përket stafit akademik, partneriteve dhe bashkëpunimit me industrinë. Ai është dalluar për kombinimin e gjeneratave të ndryshme në mësimdhënie, atyre me shumë përvojë, që sjellin njohuritë dhe metodologjinë klasike, e domosdoshme për programe specifike, me pedagogët e specialistët e rinj që sjellin praktikën më të reja nga industritë dhe tregu i punës. Gjatë këtyre viteve, KPT ka pasur 160 persona staf akademik, disa prej të cilëve me një përvojë të gjatë dhe me gradat më të larta shkencore.

Ka bashkëpunuar me mbi 100 biznese, kompani, industri të ndryshme në Shqipëri, të cilat vijojnë të japin kontributin për kurrikulat mësimore për përgatitjen e specialistëve që iu duhen në stafet e tyre, por edhe ofrojnë praktika e më tej punësim për shumë prej studentëve të kolegjit.

Po ashtu, KPT nuk ka lënë pas procesin e ndërkombëtarizimit, duke u bërë pjesë e projekteve dhe partneriteve ndërkombëtare, përveç marrëveshjeve me institucionet e arsimit të lartë në Shqipëri. Gjatë viteve ka fituar 15 projekte, të cilat i kanë sjellë një përvojë të çmuar stafit akademik e administrativ, por edhe e kanë ekspozuar këtë kolegji ndaj eksperiencave më të mira ndërkombëtare, duke dhënë edhe ai kontributin e vet në aspekte të caktuara.

“Me përfshirjen në projektet europiane, filloi një punë

mjaft e madhe dhe falë dedikimit të stafit u arritën përmirësime në disa drejtime. Më së pari është përmirësimi i kurrikulës. Duke ndarë përvojën tënde me ato të universiteteve në rajon dhe në vendet e BE-së, përmirëson kurrikulën tënde, lëndët ekzistuese dhe duke sjellë të reja, sidomos kur këto lëndë orientohen nga tregu i punës dhe mbështeten në laboratorët”, shprehet administratorja e TCT, Diana Biba.

Krahas projekteve madhore kombëtare ndërkombëtare, kolegji dhe studentët e tij kanë ndërtuar 11 projekte në KPT HUB, Laboratorin e Inovacionit që funksionon prej vitesh në këtë institucion dhe shërben për aftësimin praktik të studentëve që në auditor.

CEREMONIA E DIPLOMIT 2025

CEREMONIA E DIPLOMIT 2025

CEREMONIA E DIPLOMIT 2025

CEREMONIA E DIPLOMIT 2025

CEREMONIA E DIPLOMIT 2025

CEREMONIA E DIPLOMIT 2025

CEREMONIA E DIPLOMIT 2025

LAERT DURAJ

KPT- TCT, lëvizja drejt së ardhmes

Dhjetë vjet më parë vendosi të hapë një kolegji profesional, duke shndërruar ëndrrën e tij në realitet. Themeluesi Laert Duraj tregon sfidat, momentet e pasigurisë dhe gëzimin që vjen kur një vizion bëhet i prekshëm dhe ndihmon të rinjtë të ndërtojnë të ardhmen e tyre.

Nga themelues i një universiteti privat te ngritja e një kolegji profesional, si ishin fillimet e Kolegjit Profesional të Tiranës?

Ashtu si tek Universiteti European i Tiranës, edhe tek kolegji kam preferuar gjithmonë të punoj në skuadër. Janë sfida të një natyre të veçantë që mbulojnë shumë fusha dhe, duke qenë se ishte një aktivitet i ri, patjetër që bashkimi i forcave e bën më të mundur rritjen e përqindjes së suksesit.

Këto fusha lidhen me menaxhimin, pjesën akademike, laboratorët... Pra, duhej një skuadër e fokusuar në sektorë të ndryshëm për të arritur rezultatet më të mira.

Sigurisht, për shkak të përvojës sime në UET, si themelues i tij dhe si personi që kaloi pothuajse çdo hallkë – që nga dokumenti i parë deri te përfundimi i operacionit të blerjes së godinës së dytë – e kisha më të lehtë të merrja drejtimin e kësaj skuadre.

Në fakt, skuadra përbëhej nga unë, Rudi, Diana, Korabi, Klara dhe Hyseni – ky i fundit edhe një nga pronarët e godinës, i cili na e lehtësoi procesin dhe vendosi të kontribuonte në krijimin dhe rritjen e kolegjit.

Në treg kishte një lloj “urie” për këtë profesion. Për të thënë të drejtën, tani që kanë kaluar 10 vite, mendoj se kërkesa nuk ishte aq e madhe sa e prisnim. Mendonim

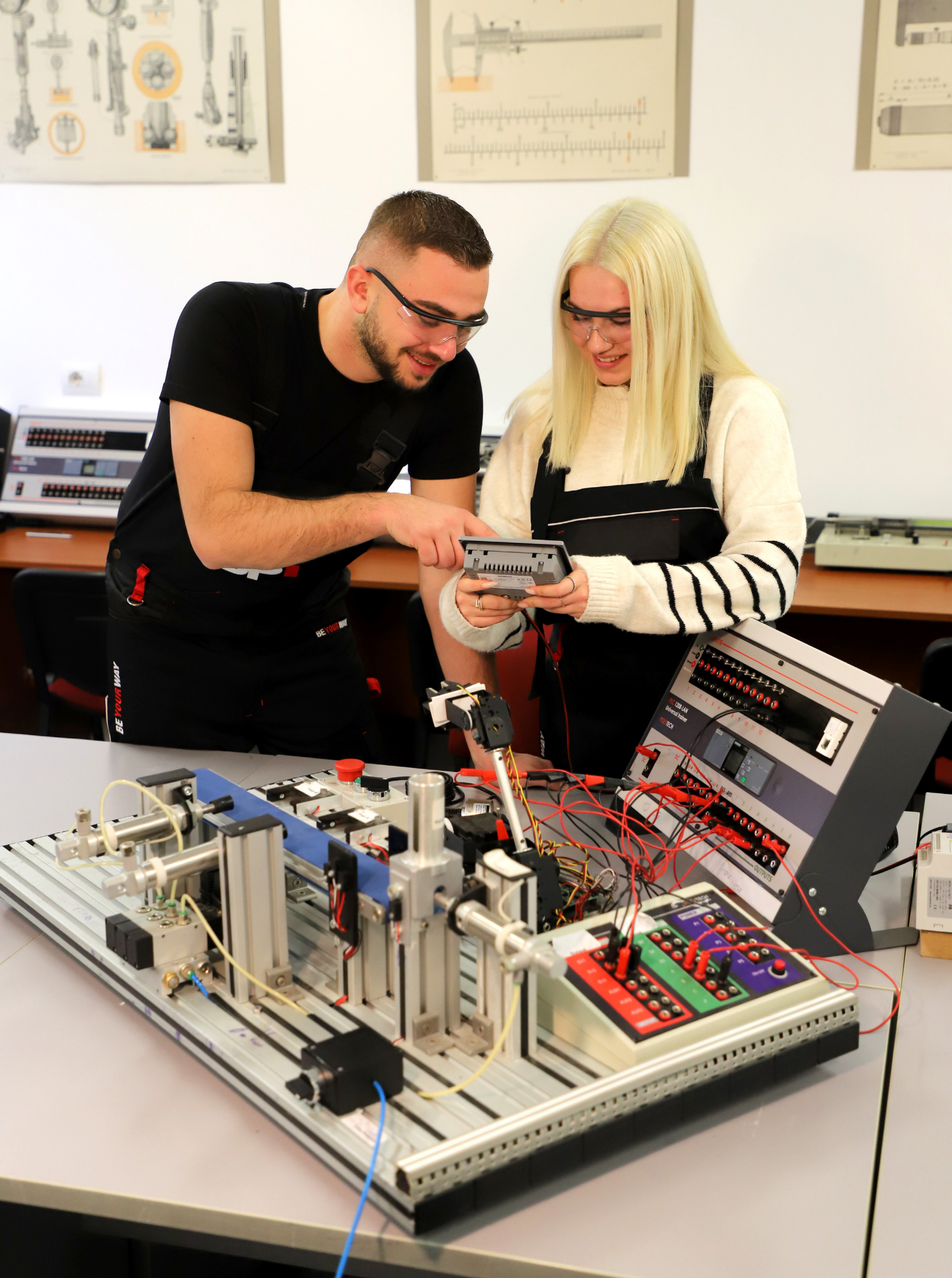
se do të kishte më shumë interes nga të rinjtë, sidomos pasi për sistemin 3-vjeçar bachelor u vendos si kusht nota mesatare.

Megjithatë, ajo që më bën të ndihem krenar është fakti se të gjithë atyre që u diplomuan me sistemin tonë 2-vjeçar u ka ndryshuar në mënyrë thelbësore jeta. Dhe jo vetëm në aspektin e të ardhurave – pasi të punosh në sektorin e shërbimeve me dije të konsoliduara të jep një avantazh – por edhe sepse puna është e garantuar, jo vetëm në tregun shqiptar, por edhe jashtë Shqipërisë.

Këta studentë kanë paga të larta, siguri punësimi dhe janë të kërkuar gjithnjë e më shumë. Jam i bindur që me këto dije mund të punojnë pa asnjë problem edhe në tregun european, i cili është shumë më kërkuar se ai shqiptar.

Kolegji Profesional i Tiranës hapi dyert më 2015-ën, fill pas ndryshimeve në ligjin e arsimit të lartë, që krijonte hapësirë për diplomat profesionale. Cilin ishin sfidat e para, duke qenë se ky lloj arsimit ka specifikat e veta dhe ju ishit institucioni i parë i profilizuar?

Ajo që më nxiti më tepër ishte qasja dhe vizioni i qeverisë dhe i forcës sime politike, tek e cila kisha besim.

E dija se e kishin shumë seriozisht qasjen ndaj arsimit profesional. Që në fillim u tha me zë të lartë se arsimit profesional do të ishte një nga prioritetet e qeverisë, me bindjen se më pas do t'i shërbente edhe plotësisht të nevojave të një vendi në zhvillim.

Kjo ishte lehtësuese, pasi deri në atë moment – para 10 viteve – ligji i arsimit të lartë dhe kontrolli rigoroz mbi institucionet private ishin në kulmin e tyre. Nuk ishte klima e duhur për të hapur një institucion të ri. Por falë kësaj qasjeje pozitive ndaj arsimit profesional, gjetëm një ambient miqësor, edhe pse të rreptë, për të na ndihmuar të plotësonim standardet.

Dy persona nuk do t'i harroj kurrë: Linda, drejtoresha e Arsimit të Lartë në Ministrinë e Arsimit, dhe Taku, të cilët me rigorozitet për t'u admiruar monitoruan e ndoqën hap pas hapi çdo fazë të aplikimit për hapjen e kolegjit.

Kjo ishte sfida jonë më e madhe: ishte hera e parë në Shqipëri që një institucion i arsimit të lartë hapej në formën e një kolegji profesional. Ishte një hap pionier. Por falë një grupi të mirë me të cilin e nisa këtë rrugëtim dhe qasjes pozitive që kishte qeveria, u bë e mundur hapja e këtij kolegji.

Ne kishim dëshirë që nga fillimi ta bënim sa më mirë. Një nga sfidat kryesore ishin laboratorët. Pamë gjithandej dhe kompania që na u duk më e përshtatshme për të na ndihmuar ishte një kompani greke e quajtur Politech.

E përmend këtë, pasi një nga përfaqësuesit e kësaj kompanie, inxhinieri Niko – të cilin e vlerësoj shumë – ishte pranë nesh hap pas hapi, për të na ndihmuar në instalimin e çdo laboratorit, përshtatjen e laboratorëve me kurrikulat tona dhe për të na këshilluar që t'i bënim sa më efikasë për nevojat e tregut. Duke qenë se ishim të parët, nuk e njihnim aq mirë këtë fushë.

Edhe sot vazhdojmë bashkëpunimin me këtë kompani dhe laboratorët tanë janë ndër më të mirët në Shqipëri. Madje profesorë të nderuar nga universitetet shtetërore kanë shprehur admirimin e tyre, duke thënë se laboratorët e kolegjit tonë janë edhe më të mirë se disa prej laboratorëve të inxhinierisë në Universitetin Shtetëror. Mua më vjen mirë ta dëgjoj këtë dhe shpresoj që edhe ata të kenë laboratorë edhe më të mirë se tanët.

Që në fillim përfshimë edhe ata që i quajtëm laborantë. Kemi disa njerëz shumë të nderuar si profesor Besniku, Turi, Ladi, etj. Në fakt, janë ata që drejtojnë laboratorët. Nuk kanë tituj akademikë, por përvoja e tyre jetësore dhe praktike i bën personat kyç për transmetimin e dijeve teknike. Ishte sfidë në fillim, por sot mund të them se laboratorit është arma jonë më e fortë.

Pse ishte e nevojshme ofrimi i programeve 2-vjeçare të studimit dhe cila ishte qasja e tregut të punës për këtë lloj shkollimi?

Sistemi i Bolonjës është një pikë orientuese që të ndihmon të kuptosh sesi funksionon arsimit në Europë dhe më gjerë. Në këtë sistem, niveli 4 është arsimit i mesëm, niveli 6 është arsimit i lartë (bachelor), 7 masteri dhe 8 doktoratura.

Niveli që mungonte ishte niveli 5. Duke e studiuar me kujdes, pamë se ky nivel ofron arsim për një sërë profesionesh shumë të kërkuara në Europë. Kjo ishte shtysa kryesore që na nxiti. E dinim shumë mirë se përveç dhënies së dijes, që është thelbësore, ky nivel ofronte edhe formimin e aftësive praktike që kërkonte tregu.

Në Europë, për shembull, nuk mund të hapësh një servis automjetesh pa pasur një drejtues teknik. Ky drejtues teknik mund të jetë një person i diplomuar në një program 2-vjeçar profesional, po ashtu edhe një bachelor. Por diploma dyvjeçare është e mjaftueshme për t'i dhënë garanci ligjore biznesit.

E njëjta gjë vlen edhe për fusha të tjera: kompani që instalojnë sisteme elektrike, servise elektronike, sisteme hidraulike, ajrim, kondicionim, tubacione etj. Për këto profesione, ligji po shkon drejt rregullimit që të ketë një drejtues teknik të diplomuar.

Në këtë kontekst, vlera e diplomës dyvjeçare bëhet shumë e rëndësishme. Sigurisht edhe diploma 3-vjeçare ka peshën e vet, por dua të theksoj dyvjeçaren, sepse në Shqipëri kemi disa kushte të veçanta. Për shembull, një student me mesatare nën 6.5 nuk mund të ndjekë një bachelor (me përjashtime si sportet). Për ata që kanë prirje teknike, por nuk e kanë mesataren e nevojshme, zgjidhja optimale është kolegji profesional 2-vjeçar.

Kjo ka bërë që vitet e fundit kërkesa të jetë më e madhe. Edhe universitetet publike tashmë ofrojnë diploma të këtij niveli, dhe në sektorin privat janë shtuar ndjeshëm programet 2-vjeçare.

Ka qenë një rrugëtim interesant, që ka ecur paralelisht me rregullimin e tregut të punës. Kur ka kërkesë nga tregu, institucionet arsimore – publike dhe private – reagojnë. Universitetet publike, falë ligjit që u jep një farë autonomie, janë përshtatur. Sektori privat e ka më të lehtë.

Ne jemi krenarë që ishim të parët që e tentuam dhe e realizuam këtë formë arsimit të lartë dyvjeçar. Mendoj se kemi vendosur standarde dhe jam i bindur se jemi ndër më të mirët në treg për këtë lloj diplome. Kjo bindje na dha guximin që pas dhjetë vitesh përvojë, të hidhnim hapin tjetër.

Pas dhjetë vjetësh në arsimin e lartë ju hodhët një hap të guximshëm, duke e kthyer kolegjin profesional në kolegjin universitar. Tirana College of Technology, krahas programeve 2-vjeçare ofroni edhe ato 3 vjeçare. Pse ndodhi ky kalim?

Siç themi shpesh, “e kemi matur shtatë herë dhe e kemi prerë një herë”. Ne që merremi me biznes, gjithmonë shohim me kujdes tregun dhe fuqinë e tij potenciale. Ishte një hap i guximshëm, por i kalkuluar.

Të hedhësh këtë hap nënkupton kosto të reja: staf pedagogjik, sistem pagash, angazhim të stafit, infrastrukturë, struktura të brendshme, departamente që do të ktheheshin në fakultete. Ne i morëm parasysh të gjitha, edhe faktin që popullsia është në rënie – nga 65 mijë maturantë para disa viteve kemi rënë në rreth 30 mijë. Në këto kushte, nuk do të guxonim nëse nuk do të ishim të bindur se produkti ynë është i vlefshëm dhe se kushdo që zgjedh këtë shkollë, bën zgjedhjen e duhur.

Në KPT dhe tashmë në TCT, udhëtimi nuk është i lehtë. Nuk është një diplomë që merret thjesht. Bëhet fjalë për inxhinieri, për pedagogë të shquar që i kanë dhënë peshë këtij sektori: profesor Andonaq Londo, profesor Luan Kaçanaj, Maringlen Gjoni, Pirro Çipo, Antoneta Dedja, profesor Shpëtim Bozdo, Marjeta Dhima, Pirro Dhimitri dhe të tjerë. Janë emra shumë të njohur që nuk e vendosin lehtë emrin e tyre në një diplomë.

Prandaj të gjithë ata që kanë aplikuar për të studiuar në TCT, i siguroj se udhëtimi nuk do të jetë i lehtë, por do të jetë shumë i bukur. Do të mësojnë shumë dhe në fund do të kenë një diplomë që ia vlen vërtet. Ndoshta slogani “çelësi i suksesit” tingëllon si klishe, por në rastin tonë diploma është realisht një çelës – një çelës i fortë, si ai anglez që hap shumë dyer.

Ne jemi treguar shumë të kujdesshëm edhe në kuotat që kemi kërkuar. Nuk kemi ekzagjeruar me numrin e studentëve, sepse është një natyrë studimi ku nuk mund të kesh klasa masive. Puna është e lidhur me laboratorët, ndaj kemi kërkuar aq kuota sa mendojmë se mund të përballojmë për të ofruar mësimdhënie me cilësi shumë të lartë.

Kjo lidhet ngushtë me laboratorët dhe praktikën – arma jonë më e fortë dhe ajo që do të vazhdojë të na dallojë. Ne e shohim të domosdoshme që studentët të prekin vetë realitetin me të cilin do të përballen nesër.

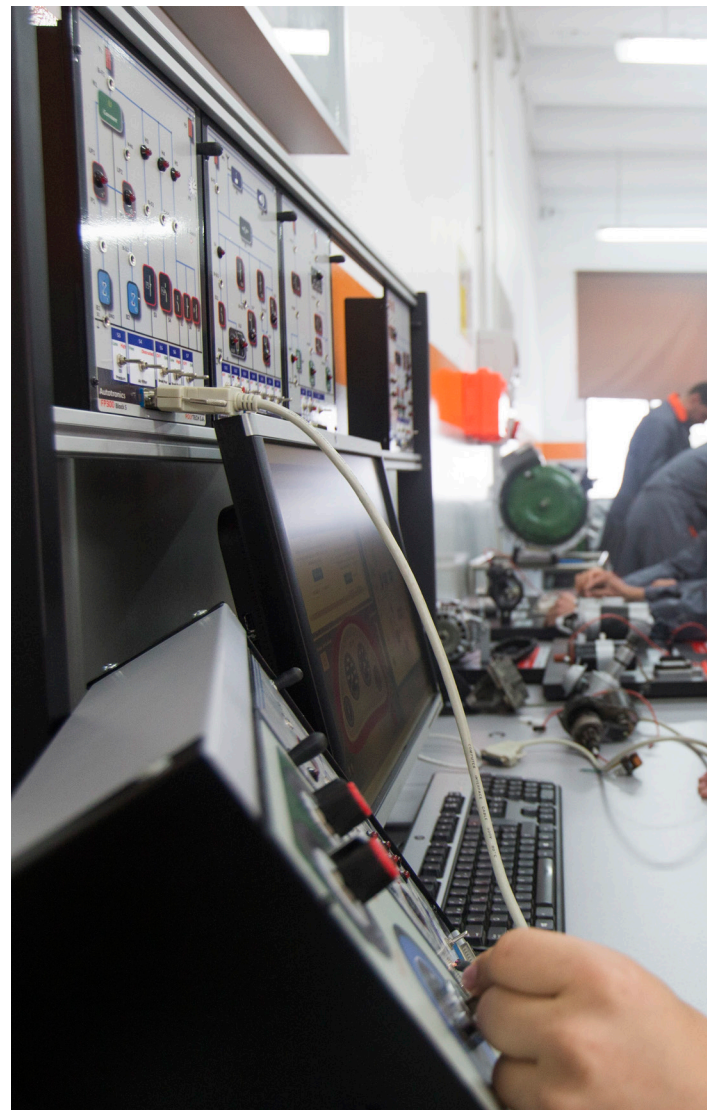
Tregu i punës po ridimensionohet, duke kërkuar, për profesione të caktuara, aftësi të reja të fituara në kohë të shkurtër. Përveç diplomave 2-vjeçare, që mbetet shtyllë e fortë e TCT-së, ju synoni edhe ofrim-

in e kurseve të specializuara. Çfarë oportunitetesh të tjera ka një i ri që studion në TCT?

Shkolla e Lartë ka dy dimensione: atë horizontal dhe atë vertikal. Vertikali nënkupton shtrirjen në cikle të ndryshme: dyvjeçar, trevjeçar, pesëvjeçar, doktoraturë, madje edhe grada të tjera si asistent, profesor i asociuar, profesor i plotë, doktor i shkencave. Kjo është shtrirja vertikale.

Por ne kemi parë edhe një dimension tjetër. Në përgjithësi, shqiptarët shohin gjithmonë se çfarë është më lart, por unë besoj fort edhe tek ajo që është më poshtë se dyvjeçari.

Përveç faktit që dyvjeçari do të mbetet arma jonë më e fortë, ne kemi ndërtuar një strategji që fokusohet tek ciklet më të shkurtra: 1-vjeçare, 9-mujore, 6-mujore, 3-mujore apo 2-mujore. Unë besoj shumë se dinamika e

profesioneve do të ndryshojë me ritme të shpejta, sidomos me hyrjen e inteligjencës artificiale. Kjo teknologji po transformon tregun e punës me shpejtësi të jashtëzakonshme.

Askush nuk besonte se brenda një kohe kaq të shkurtër do të kishte një kërkesë kaq të madhe për instalues të paneleve diellore. Në Shqipëri ka një bum të momentit dhe, në një kuptim, na ka gjetur të papërgatitur. Por ne do të ofrojmë kurse të posaçme për këtë.

E njëjta gjë vlen edhe për gazifikimin. Kishte shumë pritshmëri që ai të ecte me ritme të shpejta, sidomos pas TAP-it. Ndoshta për shkak të klimës në vend nuk pati përhapjen e parashikuar, por sërish sot të gjitha hotelet dhe ambientet e shërbimit përdorin gazin për arsye kostosh. Edhe për këtë sektor është i domosdoshëm një kurs i mirëfilltë për të përgatitur profesionistë.

Kurse të tilla nuk janë të rëndësishme vetëm për tregun e brendshëm, por edhe për tregun europian. Në fakt, ne shpesh e them se një i diplomuar tek ne mund të përballë me dinjitet me çdo ofertë pune në Gjermani apo kudo tjetër në Europë. Këtë e them për të qenë korrekt me marketingun, por brenda vetes ndiej një dhimbje – sepse nuk do të doja kurrë që një student i yni të përgatitej, shoqëria jonë të paguante për formimin e tij, dhe më pas ai të largohej jashtë, ndërkohë që ne kemi shumë nevojë për ta.

Megjithatë, realiteti është që Shqipëria po kthehet gjithnjë e më shumë në pjesë të Europës, në të gjitha kuptimet. Nuk e them nga ndonjë qasje politike, por faktet janë të dukshme: qytetet kryesore sot janë bërë vërtet europiane. Madje edhe investimet në fshatra kanë ngritur një standard tjetër. Rregullimi i territorit ka sjellë një cilësi më të mirë jete dhe një standard më të krahasueshëm me vendet e zhvilluara.

Ndaj sot nuk e them vetëm si një slogan, por e besoj me shpirt: studentët tanë jo vetëm që mund të punësohen jashtë, por edhe këtu, në Shqipëri, mund të jenë më të mirëpaguar se në Europë – jo vetëm në nivel të të ardhurave, por edhe në nivel të cilësisë së jetës.

Kjo është arsyeja pse u them jo vetëm studentëve që diplomohen tani, por edhe atyre që janë diplomuar vite më parë dhe kanë histori suksesi kudo: kthehuni, sepse ia vlen barra qiranë.

Nga humanitetet në UET te shkencat ekzakte në KPT, duket se ky kapërcim ka qenë i natyrshëm për ju.

Ashtu nisi. Kujtoj kur ishim në godinën e parë, pranë ambasadës amerikane. Unë këmbëngula shumë për hapjen e Fakultetit të Ekonomisë. Në fillim hasa rezistencë nga disa prej themeluesve të tjerë, por Henri e kuptoi potencialin dhe rezultoi të ishte një histori suksesi.

Tashmë UET është bërë një gjigant, ka përfshirë shumë fusha: inxhinieritë, mjekësinë, arkitekturën, artet, shkencat sociale, por baza ishte humanitetet. Ndoshta për shkak të formimit tim si ekonomist, si dikush që gjithmonë e ka dashur matematikën, u fokusova tek shkencat ekzakte. Në fillim pata një lloj zhgënjimi, sepse prisnim shifra më të mëdha. Por pas pandemisë ndodhi një lloj “reset” i shoqërisë. Njerëzit u bënë më pragmatistë. Nuk e di se në cilën pikë ndodhi ky ndryshim, por duket se shoqëria kishte ecur shumë shpejt pa reflektuar, dhe pandemia solli një rikthim tek vlerat themelore. Sot efektet e saj janë pozitive sidomos për shkencat ekzakte dhe veçanërisht inxhinieritë.

ANGJELOS LAMÇAJ

Ekselenti i Diplomës Profesionale në TCT

Jo vetëm një student i diplomuar në programin “Teknologji Ajrimi dhe Kondicionimi” Tirana College of Technology, Angjelos Lamçaj është një i ri plot ëndrra dhe ambicie për të ardhmen

“Mirëmbërëma të gjithëve! Çuna...!” Entuziazmi i shqiptimit të këtyre fjalëve, ndërsa shikimin e hodhi në publik, paralajmëroi se ajo që do të vinte pas nuk do të ishte një fjalim i zakonshëm. Ose të paktën, nuk do të ishte një nga ato fjalimet pak klishe, të ngathëta apo të stërzgjatura. Më shumë se fjalët, ishte mënyra e të thënit. Nuk iu desh retorika e Aristotelit, as udhëzimet e mjeshtrave të komunikimit; i mjaftuan tre minuta, disa fjalë të sinqerta, veshur me gëzimin rinor, për të rrëmbyer duartrokjetet dhe zemrën e audiencës.

Angjelos Lamçaj ishte student i përzgjedhur për të përshëndetur në ceremoninë e diplomimit të Kolegjit Profesional të Tiranës, tashmë Tirana College of Technology, mbajtur më 9 korrik. Ai mbylli studimet profesionale për “Teknologji Ajrimi dhe Kondicionimi”, një nga dhjetë programet 2- vjeçare që ka ofruar ky kolegji.

Për vitin akademik 2025-2026, kolegji vjen i ristrukturuar dhe i shndërruar në Kolegjin Universitar “Tirana College of Technology”, duke ofruar krahas programeve profesionale edhe katër programe në ciklin bachelor me një natyrë tërësisht aplikative.

Më të vështirë se çdo provim të dhënë deri më tani, e cilësoi ngjitjen në podium Angjelos ku ndau me drejtuesit e institucionit, pedagogët, bashkëstudentët dhe prindërit, historinë dhe mirënjohjen e tij. Pas mbarimit të gjimnazit ishte i paqartë për profesionin që do të mer-

rte. Kur vizitoi ambientet e Kolegjit Profesional të Tiranës, u njoh me stafin, programet dhe mundësitë e ofruara, vendosi që të bëhej student i tij. “Gjatë këtyre dy viteve, Kolegji nuk ishte thjesht një institucion, ishte një shtëpi e dytë për mua”, theksoi ai.

Ovacionet e mbarimit të fjalës u shoqëruan me përgëzime dhe fjalët më të mira nga njerëz të afërt, të njohur dhe të panjohur. Por duket se më i surprizuar i në këtë mes mbeti babai i tij. “A e kishe shkruar vetë fjalimin?”, ishte pyetja e tij kur u ulën në kafe, që përtej habitës, shprehte krenarinë e prindit për djalin çapkën dhe të rrëmbyer, që tashmë shfaqte një tjetër anë të karakterit dhe maturisë së tij.

“Nuk e di si po e përmbaja veten në podium”, tregon ai me të qeshur. “Unë jam hiperaktiv dhe nuk më lë energjia të rri në vend.” Ndoshta ka qenë kjo cilësi e cila ka shtyrë që të marrë gjithmonë iniciativën për të prezantuar në auditor projektet apo detyrat e kursit.

Shumë ide ka për të ardhmen e vet. Nuk i pëlqen të rrijë në një punë për hir të pagesës, nëse ajo nuk i ofron asnjë gjë të re për të mësuar dhe për t’u zhvilluar. Aktualisht punon në dy të tilla, njëra që lidhet me profesionin e tij dhe formimin e marrë nga arsimimi.

Ka dhe një pasion, dëshiron të bëhet influencer, e nuk përjashton mundësinë që subjekti të jetë profesioni i tij ose kalistenika, arti i përdorimit të peshës së trupit si

rezistencë për të zhvilluar muskujt. I pëlqen stërvičia fizike, një element që Angelos e ka marrë nga Greqia, vendi ku lindi, dhe jetoi me familjen deri në moshën 4-vjeçare.

Edhe pse gjendja ekonomike nuk ishte e vështirë, Angelos thotë se aty përjetuan racizmin. E ndjenë veçimin dhe trajtimin ndryshe nga pjesa tjetër e fëmijëve grekë që kur ishte në kopsht me motrën, në Selanik. Kjo ishte e padurueshme për prindërit e tij. Vendosën të lënë ato vite jetë pas dhe të rikthehen në vendlindje, në Ballsh të Mallakastrës. Qëndruan aty për 7 vite dhe u zhvendosën në kryeqytet.

Lëvizje të tilla kanë lënë gjurmët e tyre në vitet e rritjes së Angelos. Ndryshimi i shpeshtë i shoqërisë, nevoja për t'u përshtatur me të gjitha grupet, mungesa e një vëmendjeje vëllazërore, që orienton dhe këshillon, duke qenë se babai i tij ishte gjithë kohës në punë dhe vëllai është më i vogël se ai, bënë që të ishte i ekspozuar ndaj grupeve shoqërore të ndryshme. "Nëse do të kthehesha pas, disa

gjëra do t'i bëja ndryshe", thotë më tej.

Pavarësisht rrugëtimit të vështirë, me peripecitë e veta, ka qenë edhe një rrugë njohjeje dhe vetëzbulimi. I është dashur të mësojë duke provuar, e prej tyre është ndërgjegjësuar dhe ka kuptuar limitet. Ka kuptuar se kush është sot, çfarë duhet të bëjë dhe çfarë i dëshiron vetes. Edhe pse 20 vjeç, ai rend i emocionuar drejt së ardhmes. E dëshiron fort ëndrrën amerikane, të shkelë në tokën e mundësive e të realizojë ato që tashmë i kalojnë si mendime ngazëlluese në mendjen e tij, në ditët e qetësisë e të arratisjes nga realiteti.

"Dua kem një jetë me sa shumë gjëra dhe eksperiencia të mira. Dua të jem një profesionist i shkëlqyer në fushën time, dhe them se e kam nisur mbarë. Dua të udhëtoj, të eksploroj dhe të shikoj mundësi të reja," thotë Angelos.

Është i bindur se të gjitha këto, një ditë, do të jenë realiteti i tij dhe ëndrra të tjera do të kërkojnë rrugën e tyre të realizimit.

